

MANÁ½EL, PĀ•N A VLĀ•DCE

StĀ™eda, 06 kvĀ›ten 2015

PanĀ› Danielo, Ā•tu Kudlanku uĀ¾ hodnĀ› dlouho, ale dnes jsem se rozhodla také si napsat o radu - co dál, jestli zĀ›stat s manĀ¾elem... Známe se cca 4,5 roku - poznali jsme se v zamĀ›stnání. Ná• vztah nikdy nebyl 100%. Ale v té dobĀ› jsem byla dlouho sama bez partnera a mĀ›la jsem pocit, Ā¾e uĀ¾ na mĀ› nikdo jiný neĀ•eká a já zĀ›stanu na ocet. Cca po dvo letech jsme se vzali. Vdávat jsem se nechtĀ›la - nebyla jsem si jistá ná•im vztahem. Ale dostala jsem ultimatum - svatba nebo rozchod. PĀ™emý•lela jsem dlouho a nakonec souhlasila.

MĀ›j muĀ¾ nesná•í mou rodinu. Moje maminka prý mu organizuje jeho Ā¾ivot, o kterém si vĀ¾dycky chce a rozhodovat jen on. Ale ono to tak není, jen prostĀ› nenadává na mne, ale vĀ¾dycky vynadá ná•im. Je to takové zástupné. ProtoĀ¾e oni mne prý •patnĀ› vychovali a tak za to mĀ›Ā¾ou• Víte, ono je to taky o tom, Ā¾e mĀ› má muĀ¾ asi opravdu moc rád. Sice za jeho chování mĀ›Ā¾u já a moje rodina, pĀ™esto skoro vĀ¾dycky, kdyĀ¾ mĀ› urĀ¾ napadá, tak se pĀ™ijde omluvit za to, Ā¾e zase ujel, s tím, jak moc mĀ› má rád. Víím, Ā¾e by udĀ›lal v•chno pro to, abych byla •astná ale zároveň to niĀ›í.

Ná•e hádky jsou vĀ›tinou velmi malicherné, ale uĀ¾ mĀ›ly bohuĀ¾el i hor• následky a od urĀ›ité doby uĀ¾ ho nemiluju. SnaĀ›ím se to nauĀ›it, ale nejde to. A ani nevím, jestli mám vĀ›bec je•tĀ› chtít. VyĀ›itá mi, Ā¾ jsem chladná. On má moc práce a je•tĀ› studuje • ov•em, Ā¾e to v•chno dĀ›lá jen kvĀ›li mĀ› a já si toho prý patĀ™iĀ•nĀ› nevĀ›ím. I kdyĀ¾ to není pravda, protoĀ¾e se snaĀ›ím mu opravdu pomáhat. Nechci ubreĀ›ená holka, ale já si беру tĀ™eba na mytí oken dovolenou, protoĀ¾e kdyĀ¾ dĀ›lám velký úklid, tak je doma logicky bine napĀ™. kdyĀ¾ sundám záclony atd. A on se hned rozĀ›iluje, Ā¾e si neumím vybrat správnou dobu. Ā½e uklízím, kdyĀ¾ on odpoĀ›vat. Ale zase musím uznat, Ā¾e mi obĀ•as pomáhá v kuchyni s nádobím, obĀ•as i vysaje. Má takové zvl•tní názory, se kterými se málokdo ztotoĀ¾Āuje. Jsem z toho stra•nĀ› zmatená. Já ale nechci nikoho omlouvat. Víte, já jsem v podstatĀ› velký optimista. A proto jsem se i vdala. Optimisticky jsem doufala (dnes uĀ¾ víím, Ā¾e naivĀ›), Ā¾e se opravdu zmĀ›ní. A moĀ¾ná i proto jsem to v•chno sná•ela.

Jsmo spolu v jedné firmĀ›, ale snaĀ›íme se pĀ™ísňĀ› oddĀ›lovat práci a soukromí. JenĀ¾e uĀ¾ i dva kolegové - nezávisle sobĀ› - mi Ā™ekli, aĀ› jdu od toho, dokud nemáme dĀ›ti. Tak nevím... Jaký na to máte názor Vy?

Omlouvám se, Ā¾e jsem se tak rozjela, ale chci být objektivní. PĀ™emý•lím uĀ¾ i nad rozvodem, ale nechci mu ub SYLVA O D P O V Āš Āž : Milá Sylvo, asi nejprve nechám prostor Ā•tenĀ™kám a Ā•tenĀ™Ā›m a svou odpovĀ›• Ti pĀ™ipí•u. Nechci nikoho ovlivĀ›ovat - a jak stále Ā™íkám: víc hlav víc ví... KaĀ¾dopĀ›dnĀ›: já tou svou (hlavou) na tvým souĀ•sným osudem a jednáním neustále kroutím... d@niela